

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De [con]tractib[us] in materia soccida[rum] in animalib[us] magnis et
minutis. Sermo. CXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

Zucrum
invenis
re p̄t rōe
monete

Sertio in p̄dicē cambijos p̄t lucrū invenit
re rōe monete sūt nēpe monere seu numismata
ta qdā q nō tñ i xpria patria sed qst vbiqz ma-
tore babet cursū t valorē qz alie mltē. vt p̄t de-
ducas venetijs t de boligino antiqz t hmōi.
Insup eadē numismata qz tali majori p̄cio se:
addus magi: vna patria qz falsa currū t caro
eximant. Si qz g tradit mille flor. florētinos
alicui vltra móres: vt sibi cetera móres reddat
pecunia p̄ualētio: aut totidē florētini florent i
terra vbi pl̄ valent. vslurā cōmitit. Idē videz
esse si qz wienne aut bude i regno hung. trade-
ret alicui c. flor. reū. vel pl̄os ve totidē sibi resti-
tueret para. v̄l Nurübergervbi pl̄ valer: vslurā
cōmitit. Sz pone qz aliqz pecunia mu-
tuer ad certū eminū receperū alteri gnis mo-
netā aut auz v̄l argenti v̄l alia specie/nūqd
vslurā cōmitit. Ad h̄ ē dicendū fm Hoff. t bo-
stic. qz si h̄ o facit i exēmatiōe lucrē vslura
ri est. si c̄ bi qz nūdīnus i nūdīnas mutuarelo-
lēt hāc vslurā exērabiliorē oībū iudicat. Hōlti.
vīz qnēqz sub specie venditōis v̄l comutat
onis. vel alteri licet p̄t vleſt t subornet: cu
excedat cērētā vslurā. Et qdīqz nomē ipo-
nāt exēdā fraudulētē t mala ientidē fieri aliqd
sorti accidit. vslura ē. qz vslurā. Et. xiiij. q.
iii. pleriqz. Nā fm Alex. lō. dicendū ē. qz ille qui
mutuat pecunia receperūt pecunia oīr gnis
ad certū eminū peccat si rōe emini vult h̄tē pē-
cunia quā pbabilis credit ampli valutā in
emino dato. qz sic pecunia quā ipē dicit sperat
em exēscētā. p̄t ipis dilatōe. Pōt etiā cir/
ca h̄ fieri distincōe qz sup posita ē. ser. xv. R.

H Pone etiā casū: qz Petr⁹ exēs ianua emit a
Martino turonēs recipiēdos i frācia i libo
nūdīnus: qz nūqd licet. Dicendū fm Alex. lō.
qz si emens pl̄ v̄l min⁹ dat p̄t ipis dilatōe:
vel qz pl̄ v̄l min⁹ dimittit pecunia suā vendē-
ti vel p̄mitēti dare euron. i frācia. reputa si
vslqz ad nūdīnas sūt tres mēses/minus dabit
emens p. x. lib. euron. qz si cēnt tñ duo. p̄t
tūc licet nō ē. tāxie si pecunia in emino reci-
piēda plus valutā pbabilis credere: v̄l si sic
emens cōtē lucraret. Hoc autē posito videz esse
mutuū indēctū. reputa si qz dat min⁹ pbabi-
lis receptorū pl̄ i emino. Sz si esset dubiū pbabi-
lis vel cōtē accideret rōne dubiū p̄t excula-
ret. Hec de cambijos realib⁹. Nūc znr etiō
videz crit de cambijos/casualib⁹ et fortuitis: qz
sīca a qbusdā vocant. Et a qbusdā noīant cas-
bia grossoz. Celebant autē tali mō. Nā cu in-
digēa florētē. x. lib. grossoz. ibi recipio p̄ illis a
campoz.e. sex flor. aut plus vel min⁹ fm qz
tūc florētē talia cambia currūt. i. fm qz ibi ya-
lerent. x. grossoz libe. Demū ad vñū mensem
teneoz sibi restituere tātē qnētā sīra. x. dies cōs-
pūrādos a die celebrati p̄t race valedūt. x. lib.
grossoz i ciuitate venetijs: qz quidē aliqz pl̄
valente qz receptorū sit a me/aliqz autē min⁹ p̄t
ea campoz aliqz p̄t: aliqz tñ lucrat. licet cōtē

inde recipiat lucrū. tō cambia ista exēcent acqz
frequētā: talis qdē p̄tus oīno illiciē ē. P̄to
qz ē p̄tus mutuū. Sēdo qz sperat lucrū numi.
Tertio qz cu dāno p̄xi. P̄to: qz est p̄tus mutuū
cu ientidē recipiēdi vltra sortē ad mēscm qd̄ p̄
hibitiū est. si c̄ lati sup dictuz est ser. xv. a. b. c.
Nec obstat qz p̄dicē libre grossoz qnēqz valē
min⁹: qz interio mutuās est ex tali mutuo h̄tē
lucrū. p̄t p̄tua dubia t p̄cula i vslura v̄tqz nō exē-
cusant ve p̄t c̄ de vslurā. i. c. na. Sēdo autē illici-
tus ē: qz sp̄at lucrū numi d̄ qz nullū p̄t egredi
lucrū ve p̄t. lxxvii. di. Eūcēs. Tertio autē ē il-
lici⁹: qz cu dāmo p̄xi sez recipiēt pecunia ad
cambijos: cu expiētā teste qz mḡa ē oīm. de elec-
in. c. qz sit. talia cābū sint bodieris t p̄tib⁹ subh
mersio t destruciō oīm ciuitū qz elia cābū fre-
quētā. p̄ban. Et p̄dicē sāt patere p̄t: qn ab
vslura i p̄tū excūlar dubiū vel p̄culū: qn est
mutuū palliātū: nec n̄ qn liceat cābū: ve a m̄l
tiplicib⁹ laqz rocculū tīdīs p̄tū vslurātōz
salut cuadere possim⁹. qd̄ nob̄ p̄st. dignet d. ic

De p̄tacib⁹ in materia socidaꝝ
in animalib⁹ magnis et minūciis.

Sermo. CXXI.

R̄ Adix oīm maloz

Rest cupiditas. i. Tñm. vi. In p̄cedēt
fmōe audist̄ de triplici gne cambio/
rū. Et de q̄libet. qn sit licitū v̄l illiciē aut vslu-
rātū. vīz de cambio artificiali/reali t casuali
Nūc znr videz crit de p̄tib⁹ i materia succi-
daz. qz ml̄cip̄l̄t̄ diuersificant̄: qn licet v̄l illici-
te tales p̄tib⁹ fieri p̄tigat. Ut sic itez eradicet
radiz oīz maloz ipa cupiditas. Pro grā Ave
maria. qz Radix oīz maloz ē cupiditas vbi s.
Pro videz crit qd̄ sit Socida. Pro qz est
notandū: qz socida est qdām societas in p̄tū
animali. Ad hāc autē socida duo p̄currūt: vīz da qd̄ sit
societas t locatio: qz ex his duob⁹ p̄tib⁹ socia-
da cōposita est. Prop̄p̄ea qz vult discernere qn
socida sit licita vel nō duo d̄ p̄siderare. P̄to.
id qd̄ ē formale i vera societas pecunie apposi-
te: qz vīz ille qz mutuat pecunia mercatorū ad
verā societas teneat i se p̄culū fortuitū recine-
re. Sēdo p̄siderare d̄ illō qd̄ ē formale i ipa
locatiōe: qz locans etiā recinet i se p̄culū casua-
le ip̄t rei locare. Si qz i socida apud eū dan-
tē remanet fortuitū p̄culū tūc ibi nō est vslura
sz sic ista p̄cebit posse ē iniustitia ex veraqz
p̄tē t marie ex p̄tē ip̄t socida danc̄. Sēdo
est notandū: qz qnēqz i socida t in alijs p̄tib⁹
bus mutuū ratio cōmīscet: si rōne mutuū fiat i
illis potior p̄titor̄ p̄titor̄ qz mutuū ab illo
sem̄ p̄tēt̄ est ibi vslura p̄ qnto ob rōne mutu-
tui veri vel ierpetatiū sit potior p̄titor̄ p̄titor̄
ris. Et ex h̄ p̄t lata ianua ad casus m̄lros vslu-
rarios tam socidaꝝ qz alioz p̄tū discēn-
dos t ad eoz mercatorū. p̄tēt̄ variā cōmīctio
ne eoz cu ceres p̄tib⁹ dissoluēdol t enodādos

21

De Boccidap cōtractibus

Tertio est notandum: quod quoniam coeteri non possunt et possunt
habilitate ducatur. **A**ccepisti vel illius decessor: **d**icit
sic sit in forma Christus et pacem adhibiti in soccida-
lere in quantum alia societates: **t**unc ibi non est permissum.
vidi autem alterius dictionis notabilitatem decessor appetit
ad alii hieros boni viri: **p**ermittit enim ex parte puerorum si
hec scienter facit. **t**alis puerulus totius quod ultra debet
biens iustitiae recipit ipi decepto restituere obli-
gationem illud praeditum. **P**ropreterea aduersarius est: quod
locator dicit ille quod dominum suam seu animalem tradidit
illi quoniam illa seu puerulus ducatur. **T**unc est Bartholicon lo-
care deinde in respectu ad ducendum. Nam ducendum ho-
spitium quod per precium datur. **L**educere autem est filius du-
cere. aliquis ducatur preberet et mercede sustentatur
aliquis ducendum. **V**nde **v**erbi **L**educere peccatum tradidit puerum
quod ducatur. **Q**ui capie ille locator ducere quod peccatum dat

ZOC
Dicit

38

Lafc
Gla

Ch. 10. De sociis ouisit et alio minu-
toz anisalii plures casus
Priu ponat queruo casus licet. Seco tres
casus illiciti. Tertio tres illiciti. licet oes varia-
ri possunt de licito ad illicitum: et econuerso.
Lasus isti nrooz aialii. Primi casus est cu fide societas b-
mo. vices habet. xx. capita ouiu iniij societatez
cum alio habere contidet: et adiunice cōcēt ipsa-
oues et capi pīculū et emolumentū: et expētas cir-
ca pastu capaz: et ultra b qnqz sil pacifcū: qd de
capaz feribz capita moritaria reparent: vñ de caribz
velleribz et pellibz emanat alia ad augmētu gre-
gis. In b qdē casu qm nulla influent rō mu-
tui nō pē ce vslra: qz quis i bmo pacz aleter co-
dictio dexteror esse vñ melior: cu ibi viciū iusti-
pēcē esse possit. **S**ecundus casus est: cu petrō tra-
ditio fidei ipsi joāni. et oues. Et ipē joān.
ponit alias. Et iux petr adducit alias. x. q
opas et expētas qz facit joā. et alendis pecoribz.
Demū i fine anni eas eqūlū diuidit. talis h̄c
licet est. **T**ertiū casus. Pone qd p̄. dat joān.
i fidei cētū oues pacifcē scētū sibi satif-
facere de laborez expētis qz faciet. qd ouibz
custodidēt. b addito: qd joā. pdicet de pdicē
ouibz soluat tertia p̄te et fecit ad tētā p̄tem lucris
et damni. talis h̄c licet est: qd p̄. satissimac joān.
de labore suo. Et b parta: qd joā. nō ponit in
fidei nec opas/ nec aliqd aliud: qz p̄ter frumenta
et siue lucrum obligat se ad soluētū tertia p̄ze
ouiu pdicat: et b licet est. **Quartū** casus ad
di pōt qd talis est. Petr tradit fidei ipsi joān.
cētū oues pacifcē scētū qd pdicet joā. Et ouibz
habebat medieratē i p̄ncipio/medio/ et in fine.
Et realis h̄cens licet est dūmō petr recipiat
ar i forentū pīculū. **Sequitur** tres casus ille
liciti in fidei ouium. Primi est cu qd certa
Lasus isti capito ouiu tradit in fidei p̄recio exti-
mata cu b paccō: qd de puenibz recipiat corū p̄
eū anteēqz aliqd de ipis puenibz pceptu-
rus sit. Aut etiā sub eali paccō: qd de feribz re-
parent capita qlibet casu moritaria aūqz aliud
aliqd de puenibz recipie debet: qd est qd oues
tradere imortales. talis h̄cens oino vslrari et

Imperius est. Si tñ post p̄dicā extimatioē p̄ficiūm; aut cū rēpaciōe eaz de fctib⁹ p̄tētū sōcietat⁹ sic fieri: q̄ q̄ntū leuat om̄ū pastus et eu-
stodia pastoralē tāco melior fieri portio societatis; in recipiēt et custodiēt et pascere oves; nūc
nō est vſura; nec pētū in iusti p̄fici. **S**ed s̄ casus est: cū q̄s habēs xz. oves tradit⁹ eas alicui
extimatas sex lib. dñi. hoc pacto q̄ sibi renear̄
reddere medicatē. l. tres libras. q̄cqd postea d̄
ouib⁹ p̄tingat. tūc qdē idē est acli debitorū credi-
torū dediſſer̄ mutuo eres lib. dñi. p̄ q̄s empor⁹
x. capiteb⁹ p̄tētū secū societatē cū debitorū han-
bētē. x. alia capita. ita q̄ sine cōta et t̄pī sine loch
in piculo et p̄uenib⁹: tūc p̄ q̄nto ex p̄tēplaciōe
mutui ḡuar creditorū debitorū ī p̄tētū p̄fare socie-
tatis; p̄ tāco est ibi vſura. **L**terti⁹ casus est de
illo q̄ emit⁹ oves a paupib⁹ v̄l non paupib⁹ q̄s
minē habeat. et seit et credit⁹ eas nō h̄ic. ac p̄ illi
emptiōe dat aliquā pecunia q̄ntitatē. q̄s iā q̄
vēditore illa aſalia accepisſer̄ locat illa vēdēt
p̄ certa annua pensiōe. talis p̄tētū licit⁹ ēt vſura
rari. et fir ī fraudē vſura: vbi tal p̄tētū or̄ aliqd
lucrari debeat vlera pecunia quā prius dedit.
Si aut̄ credit⁹ a quo emit⁹ illa h̄ic et sine fraude
emit⁹. tūc nō est vſura si capiteb⁹ stat ad p̄clm
ei⁹: q̄r tūc vero locatio est. **S**equunt̄ tres ca-
sus liciti i ſoccidis ouib⁹. **P**rim⁹ casus ē q̄n d̄
dā tradit⁹ oves mōasterio sub tali p̄ditiōe q̄ de
q̄liber oue recipiat annuari. xij. dñi. cū longe
plus valeat fruct⁹ eaz. pura. x. dñi. vel circa.
Sed addit⁹ q̄ eriā ſi oes p̄dicit⁹ oues moriant⁹
vult p̄dicit⁹ fruct⁹ ſue censū. ſi aut̄ m̄tipleſſ
oves t̄pī mōasteriu ſine q̄dē ſūt vlera p̄mo tra-
ditas. Inſup q̄ post morte tradēt⁹ eriā ſent⁹ placent⁹
ad ip̄m monasteriu veniat. **S**ed: Ho-
fti. talis p̄tētū licit⁹ ēt nec pōt eriā peccare restōeſ
ex q̄ in ip̄a traditōe nō fuit leſa. q̄uis mortali-
tas p̄dicit⁹ ouib⁹ ſchēt⁹: nū ſorē oues iā viri
q̄ infēcte effente et ad mortē parate: et b̄ mōasteri⁹
riū ſgrauerit et nō p̄ſpererit mortalitatē vēire
posse. ff. de mino. l. v̄p. q̄. ſi locupleti. Dicit tñ
ibi br̄nus Bernardin⁹. Lō ſulo tñ tradēt⁹ in hoc
caſu q̄ ſi p̄cepto lucro de ouib⁹ a mōasterio habi-
to: qđ forſitan fuit paruū: t̄ longo tpe in ſolidū
habuit. lucru nō exigat: aut remittat pē. et ſie
ſent⁹ partē danni ne cū iactura mōasterij ſo-
cupletari velit. ex de regu. iuſ. locupletari. li.
vi. Laueat inſup talis tradēt⁹ q̄ nū in b̄ p̄traſ
eti ſuent⁹ ſentient⁹ nō tenet⁹ mōasterij d̄ ouib⁹
bus abbat̄ vel cellerario v̄l b̄mōi cum p̄dicto
pacto datis. ex depo. c. i. Hec fm. Noſt̄ien⁹.
Sed ſcasus ral̄ est. Pone q̄ Per⁹ tradat
x. oves Joā. vſq̄ ad duos annos. tal p̄ditiōe
q̄ ip̄e Joan. teneat⁹ eas et eaz fer̄ et fructus eis
diligentia pascere et ſeruare ſuis expēſis. ſeruū
vero et fructuū medicatē ipſi Per⁹. fideliter co-
signare et dare. atq̄ in fine ſumū ip̄a eadēm
oves vel alias que eis occidiōe ip̄is exarabunt
ip̄i eidē assignare: ſi tñ ipſe vel aliquie carū. auē
ipſaz ferū et fruct⁹ culpa. aut dolo ip̄i⁹ Joā.

Bermō

CXXI

annis autem nuncij perserire: vel devastati fu-
erint: ad dannum ipsi? Joa. Specie. Si vero di-
uino iudicio vel casu foreuito hoc euenerit ad
ipm Petrus habeat primere dūmodo ipē Joa.
pedito Petru de hmoi faciat plena fidē p. pres-
fentationē pellis ouis moretue. aut p. tres ces-
santes legales et bone opiniois q̄ nō sunt ei famili-
ares vel p̄ forces: aut alio mō sufficiēt. talis cō-
trace līcēt esse videt: q̄ satis videat equa et bo-

Etrat. uic. tunc videtur. q[uod] latius vider equa et bona p[ro]ditio virtutis. ¶ **Tercio** casus f[or]mam Bald. de perustio. in l. 1. L. p[ro] socio. Verbi gratia. dedi oves in societate ad quinque annos. et de suis eruditis est quod in fine quinquennii dividantur oves et frumentus eorum. et intermixtum oves naturaliter percurrentur quid rusticis ad aliquid obliguerent est mibi. Dicuntur quod in tali casu potest invenire triple damnatio. Propter naturam. Secunda ex fortuna. Tertio ex

Damnum *trifaciatum* ad alium obligat enim inibi. Dicuntur quod in talis casu potest incurrentre triplex damnum. **Primo** ex natura. **Secundo** ex fortuna. **Tertio** ex culpa. Primo quidem in talis casu potest iterum incurrentre damnum ex natura. Et in hunc casu: quod si fuissent perire certa penes me: id est restituere non tenet; etiam si fuissent extirrati. Nam in tractibus non ordinatis ad dñnum transferendis: extirratio emperio non facit res efficiere locum translati.

Dānū ex si fuissent extimati. Nā in p̄tracib⁹ nō ordinata
natura tis ad dñtum transferendū: extimatio emp̄io
nē nō facit. vt. ff. p. socio. l. cū duob⁹. q. dama-
ff. locat. l. m. Et b⁹ p regulā tradīta. ff. de p̄tra/
Dānū ex ben. emp. l. cū manuscat. q. nemo. **S**edo po-
fortuna. test. ɔtingere tale dānnū ex fortuna. vnde si pe-
tierūt fortuito casu; cui resistit nō potuit. **T**err

rierunt fortuito casu: cui resistit non posuit. **Lxx**
dicitur in predicatione. **S. Damna** & **pictilis** est **comune**.
Poide si oues extimata erat. **xx.** **libris rusticis**
teneat mihi restituere decet. **Na** si **nibil restituere**
re / **cotui** **dani** utiqz foret meu: **qd esset** in istum
terram. in. **S. Damna** & **Damnus** est **comune**.
Si la **ne** / **aliter** in **dicendo** / **et** **aliter** in **dicendo**.

Dānū ex h[ab]it[u]m q[uod] alter iudicam⁹ de casu fortuito r[es]culpa alicet b[ea]tū casu naturali. Tertio ḵtingere p[otes]t ex culpa, vñ si culpa rustici dānnū illō supueni⁹ re: ipē ad emendā teneſ roci⁹, s. q[ui]ntas, q[ui] an tēpus diuīdēc societas oēs oves erant mē: licet extimata tradire fuerint sic p[ro]dicū est. Hac ad hoc C. d[icit]ur. l. si p[re]scēda pecora. Et etiā di cro. q[ui] dāna. in. l. cū duob[us]. ff. p[ro]ficio. Si vero postq[ue] oves alicet parebit debet b[ea]tū dānnū in teruenire rustici culpa: tunc nō teneſ mibi nisi ad dimidiā parerē precij: q[ui] in pl[an]o me nō dānificat ut. Et his p[ro]p[ri]etatib[us] Baldū. q[ui] si p[ro]dicū dānnū iteruenire ex natura p[ri]ncip[er] ad tradēcē: si ex fori tunu p[ri]ncip[er] ad recipiēcē: si ex culpa p[ri]ncip[er] em ad recipiēcē. Plura que faciūt ad hanc materiā patet ser. citr. E. F. D. T. B.

Lonsequē vidēndū erit de sociis bōtū et animali grossoz. De his ponant̄ triplex casus. Pr̄io de q̄tuor casib⁹ licitis. Scđo de trib⁹ casib⁹ nō licitis. Tertio itez de trib⁹ casib⁹ licitis: q̄ oēs p̄nt̄ variari de licito ad illicitū. et
Primo de q̄tuor casib⁹ licitis (ecōuerso. in sociis bōtū) Quoz p̄mū talis est. Pej trus tradit̄ Joāni bouem et virtutū nutrit̄ eos usq; ad annū. hac f̄z xuent̄e q̄ in fine anni vendant̄ et Pccr⁹ ante oīa extrahat capitele. deinde diuidat lucru. In hoc casu duo sūt neq; cessaria ad hoc q̄ liceat sit. Primū q̄ Pccr⁹ re

tineat in se periculis forentis capitalis: aliter illi
licet esset praeceps. Scdm qd si alias min⁹ ven-
derent qd fuerint empaiont in ex b Joānes ce-
ne ipsi Petru ad supplendū p capitalis deficit⁹
enī: quia tunc esset capitale salutis: cōtra ea qd di-
cta sit supra sermōc. xvij. f. 5 v. Ex quib⁹
paret qd talis praeceps vslitaria esset. ¶ Scdm
casus est. Pone qd Petru locat Joāni duos bo-
nes volens qdlibet mēse sextariū h̄c frumenti
rc. et retinet sibi piculū pdicitorum boum qd ius-
ris. Dicendū qd talis locatio licita est. dūmō cas-
iū sic lucrum qd respōdet vslitaria qd pōt̄ ba-
beri de bobus: alas illicita esset. nam si nlla de
bobus vrlitas adveniret nihil dare debere
aliter metret vbi nō seminaret. qd vrlitas iniusti-
esset. ¶ Terti⁹ casus. Pone qd Petru locat Joā-
nus duos boues extiratos cū hac pditione: scz
qd si Joānes laborēt sibi cū dices bobus i anno
xii. augera terre: in fine anni boues vendi de-
bāt: atqz Petru totū suū capitale pūs recrābe-
re debet: et Joānes h̄c debet medietatē lucrit⁹
quid iuris. Dicendū qd talis praeceps licet⁹ est si
ipse obseruerit duo. Primi⁹ qd retinet sibi picu-
lū pdicitorum boum. Scdm qd pmittat ipsi Joā-
nus sibi satisfacere de labore que sustinebit in
laborādo terras suas: et h̄d arbitriū boni viri
que satisfactio copulat in hoc qd dar sibi medie-
tate boum. Sed si nullū lucru fieret de bobus
tunc Petru recōpensare tenet p expensis faci-
t Joāne de ipsa se boum sorte. vno aut pdicito-
ru duorum deficitē cōtrac⁹ est illicitus. ¶ Quarto
casus addat. Nam eodē mō licet⁹ est loca-
re boues ad laborāndū ad quareā partē lucrit⁹
dam: dūmō locans boues laborāti pmittat
operent se satisfactiū p labore que sustineet
iure fiat satisfactio p expensis faciēt ex parte dan-
is siue de sorte boum si ibi nō fuerit lucrum:
lioquin praeceps illicitus esset.

Sequuntur tres casus non liciti in loco secundis bo-
vum. **P**rimus quandoque locatio boues ad medie-
tare/ scilicet per certis sextarijs bladi; eto vice pacco. **T**res cas-
us si moriantur vel deteriorentur/ ceducoribus subeat suis illici-
periculati medierat. si autem meliorentur/ habeat me eti in loco
dictatae comodi. in hoc enim casu qui tradens bos/ cedidit bos
ues sub specie locatoriis quod muruat seu comodum.
dat boues suos: id in talis locatio datur potior
ceditio locatori et deterior ceducori. quod viri au-
tunq[ue] poterit habere ceducoribus tantu comodo de mes-
liorioribus et boum quante poterit habere dominum de
morte ipsorum; nisi sextarij qui per ceducione dimi-
nuit bouis darent sufficienter equaliter eundem
quartae partis: id est dimidij bouis pura si bos
ad arandum per anno sufficeret pro pretiore sexta
rijs ceducatur quod dentur duo sextaria per dimidio
bouis. Et predictorum ratio est: quod in hoc casu co-
currit duplex tractus. Unus scilicet emptiis me-
dierat bouis propter quod medierat illa currit in pe-
riculii suscepitor. Secundus est tractus ceducitionis
scilicet alterius medierat. Si igitur per expectationem so-
ciatis precii emptiis prime medierat: in yltera

De Boccidaꝝ cōtractibus

instiū preciū reductionis secūde medietatē gra-
uerū nulla est ibi vslura nec etiā iniustiū preciū.
Si aut̄ locator apōnit p̄dicē pacē; q̄r timet
q̄ reduc̄t nūmis grauaret boues si d̄ b̄mōl pa-
cti piculo nō tumeret firmiterq̄ p̄poneret. q̄ si
bos sine reduc̄tis culpa aut nūch̄ ei⁹ p̄ereat
nihil de illo piculo exigēt de codē: tūc non est
illīcītū ex hoc respectu: sed q̄r tract⁹ in forma
vslurari⁹ apparet. P̄tio p̄pter scandalū morta-
liter peccat/ eo q̄r hoc sc̄iēt̄. q̄r recta ei⁹ inten-
tionē nō vidēt: scandalū inde lūmūt. Sc̄do q̄r
heredes ei⁹ nūcīt̄s ibi suam intētēz possēt
reperere capitale. Si q̄s obſteri p̄fato casu nō
est vslura: quia reduc̄t iſe ſuſcipte p̄t picu-
lū ſuſ forūtros caluſ rei reduc̄t q̄ntū ē d̄ natu-
ra ſerac̄. Dicendū q̄r in p̄fato casu ſunt duo
ſerac̄. Unus est locatiōis ſerac̄. alius
est ſocietas ſez in piculo ac melioratione ſerac̄.
forūtros bouis. L̄ ſerac̄ quidē ſocietas ſuſ
natura exigē eq̄līc̄t̄. p̄portiōis ſicut pars ſer.
cix. e f g. Unū quātū ego i ſocietate do vel facio
tm̄ p̄portionabilē inde recipiā. Si aut̄ p̄p̄ mu-
tū mib⁹ ſac̄tū pars ſocietas mee dec̄ratorat p̄
tantō est ibi vslura. Sc̄do caſus ē talis. Pe-
trus tradit̄ Joanni duos boues extimatos. xp.
flor. vt cum eis labore vslq; ad annū tali yic⁹
pac̄o/q̄ ip̄e Joānes teneat eos fideliſ enurrit
re expensis ſuis: atq; i fine anni p̄dictos boues
vel extimatioēz p̄dicā. quare pre luci ſi inde
lucras ſuerit: vel tm̄ min⁹ ipsa extimatioē ūt
cum portar quarta pars dāni ſi inde ſuguen-
tē dāmnuſ: tūc teneat ip̄e Peſ. dare et ſignare
renunq̄d talis ſerac̄ ſicut erit. Dicendū q̄
iſte caſus ſiſis est illi de quo dictū est ſup̄ fmo
ne. cxvij. b. E t̄ ideo videſ dicendū ſi ibi ſez q̄
illīc̄t̄ est. Et ſit aut̄ licet ſalis caſus ſi adderet
in pac̄o: q̄ ſi dāmnuſ aliq̄ ſine culpa ip̄i ſi
Joānis aut nūch̄ ei⁹ intētēt̄: q̄ ad ip̄m Peſ.
integre princer: nibilo min⁹ ſalc dāmnuſ Peſ
trus a p̄dicē. Joāne non teneat acceſpare niſi
Joān. p̄ treceſt̄ ſideles de h̄ faceret plenā fy-
dem. Aduerrendū est erit: q̄ p̄dicē debet in-
telligi ſim debitu eq̄at̄. Nam q̄ deduc̄t̄ exti-
matiōis ſuſ ſerac̄ ſi laborz ip̄i debitor: z expens-
fac̄is de bonis eiusde i bob⁹ ſi ſiḡnare eoz ſa-
cra diligēt̄ ſi fideli examinac̄e ſi estimac̄e ſu-
p̄eſ reperit: id ſiq̄dē extimadū ac diuidēdū eſt.
Tert⁹ caſus addat. pone q̄ Peſ. tradat Joāni
vna vacca trib⁹ libris extimata cū tali pa-
cto: q̄ ip̄e Joāne teneat cam ſi eī ſerac̄.
z ſerac̄ cum diligic̄t̄ ſuare ſi custodire ſup̄p̄-
ſuſ ſerac̄ ūt ſeū nō alienare ſine licetia
Peſ. argo de fructib⁹ ei⁹ ſi ſiḡnare: ſuſ ip̄i
Peſ. dare et ſignare: doi... ſi ſi ſibi de dic̄o pa-
co integre ſarifac̄t̄: deinde ſibi assignare in-
furuz dimidiū de fructib⁹ ſi ferbo talis vacce.
Si t̄a vacca vel ei⁹ fruct̄ ſi ferbo culpa Joāne
aut nūch̄ ei⁹ quoq̄ ſuſ mo p̄ter ip̄e Joāne
integre teneat reſtituere. Si aut̄ diuino iudicio
aut forūtico caſu ſuguenerit antedicta: p̄tine-

ac damnū ad ipm P̄c. quid turis? Dicendū
q̄ talis p̄trace līcēt esse videt̄ fm q̄sdā. Nam
līcēt P̄c. h̄us sortē suam recipiat/tm incōueni-
ens nō videſ: cum i se suscipiat pieculū foreuit
casus t̄ diuini iudicij. Sz verior lēntēria est q̄
teneat q̄ p̄trace illicēt est. Nā euideēter appet/
q̄ portioz est p̄ditio locatoria q̄ cōducitoria: qz
poterit euenire q̄ postq̄ P̄c. h̄us sortē suam
cepiterit. vacca cū omni feru t̄ fructu gibit. Et sic
de omnibz expēſtis t̄ laboribz habebit circa vac-
cam ipē Joānes nibil habebit; qd iniustū esse
videſ: p̄terea dicendū est: q̄ talis p̄trace illicēt

Sequunt̄ ic̄ tres casus licet̄ (eis est. R
in sociis boum. Pr̄m̄ est iste locat̄ Pet̄r̄ tres alij
ipsi Joāni duos boves extimatos. x. flōr̄. cuj̄ casus li-
pacto. q̄ vbi est 2 suēcum dare p̄ duob̄ bobus citi i soci-
x. sextario frumenti der ip̄e Joānes octo: ita tñ c̄idis bo-
q̄ ster ad piculū tertie pars̄ boum: nūquid lic̄um
tus est 2 trac̄? Dicendū q̄ sic: si tamē Pet̄r̄
satisfecit Joāni de labore suo: tñ licetū est: q̄
Joānes obligit se ad piculū tertie pars̄ boum
aliter nō liceret. Scđs casus est: q̄ cum Pet̄r̄
locat̄ Joāni duos boues paciscens secū: q̄ dñs
be mensē der sibi tertariū aut mediū frumenti:
nec de piculo mentione facit. In hoc casu ad
uertendū est: q̄ si Pet̄r̄ vult habere capitale
firmū: sic est vlsra. sed si intēdit fortuitū per
culū in se suscipit: tñ casus licet̄ est. sic erit̄ eo
dem mō licetū est hoc agere i vectura equi: tñ
insup̄ si morerent̄ boves p̄ Joānis incuria: ip̄e
satisfacere teneat̄. **T**ertiū casus: zeitig hoc
modo. Emitt̄ Pet̄r̄ duas vaccas: z eas tradit̄
Joāni sub h̄ pacto q̄ illas pascat̄: z cuj̄ c̄isdem
terrā colat̄: ita tñ q̄ ip̄e Pet̄r̄ de p̄mis fructi
bus illaz recipiat̄ medieratē prece eaz: quo re-
cep̄o medieras illaz fias agricole: acq̄ medie-
tas alia sit ipsi Pet̄r̄: z eq̄litter dividat̄ fruct̄
hoc addito q̄ agricola annuati der vnū sexta-
riū tritici ipsi empori. s. Pet̄r̄ p eo q̄ terram
colit̄ cuj̄ ipsi vaccis. Etsi moriant̄ vacce eq̄litter
comunicet̄ damnū: nunq̄d licet̄. Dicendū q̄ co-
trac̄ licet̄ est: sed maḡ est 2 trac̄ locatiois
q̄ societas: quia locat̄ vnū vaccam q̄ est sua: p
vno sextario tritici annuati. z p pastu vacce et
ferus est ipsi fruct̄. sed de alia nibil recipi q̄
non sua sed agricole est.

De siccidis que fieri possunt vario modo de quibus et bobus.

Quia multi dicorū casū ad hoc duplex genus animaliū applicari possunt. Ideo nunc de his tñm duo ponantur. **P**rimus est cum quis locat animalia pro certa quantitate frumenti seu p. quacumq; re annua, tali quidē peractū ligatus est dñmō aductor nō graueſ ex immoderata mercede, licetū quoq; est i talī peractū ap̄ ponere paciū q; dñmū r̄luez rel locate cōeſiſ ſi nō licet paciſ et q dñmū ſolum ſit aductor, niſi d eo quod pcedit ex culpa ſua. **S**ecundus caſus talē cui q; habet xx. capita et tradit illa paſcenda atq; custodiēda ſub certa mercede p;

enit: vel participatē puentū gregis: sic enī q̄ dñs recinet sibi periculū predictorū capitū. In tali quidē pteracu non est vslura: quia in eo nulla interuenient ratio mutui. Secus autē esse si dñs sibi periculū nō recineret: sed aducto ī impucare: qz tūc cōrāce illicitus esset. Et premissis ergo p̄z q̄ incautū sit vitrīcī ecclē sic aut alīa vaccas ecclīap locare pauperib⁹ sub annua pensione: totū dñmū refundēdo ī eos quib⁹ vaxcas locant: ve si moriat alīa subi stituat: r inde preciū prius solut⁹ glotuat. qd enī aliud tales agūt q̄ bñmōt vaccas sine fin uelid est p̄petue viuere volūt. Secus est si das mūtū co mō quo supra dictū est. E. dispiciat. ve si ex natura ipē locās psoluant: si ex fortuna aut calu verqz: si ex negligētia ipse cui vaxca das ta est solus sustineat. Unde datio bñmōt vax carū magis dicit potest murūt q̄ locatio. Et p̄sequēta vslura si dñmū trāfundat solū in cū enī datur z̄c. Rogem⁹ ḡdēnum ve in bñmōt vax rierate casūt vslurarij nobis succurrat q̄tēnus que ratiōt cōsona lunc agamus. et penas vsluraz euadām⁹. Amen.

(De casib⁹ in q̄b̄ videt̄ esse vslura
z̄ nō est. Sermo. CXXII.)

B̄ldix oīm maloz

Best cu p̄dictas. i. Timo. vi. In p̄cedēt sermōnib⁹ audist̄ de multis contracib⁹ vslurarij: z̄ quō vslura p̄ncipaliter fit ratiōt mutui veri v̄l ic̄r̄ptūt. Tandē s̄ sociis in aīalib⁹ minūt⁹ et magnis: quō fiant lici re et illicire. Nunc p̄sequēter dicere cogitauit de casib⁹ in quib⁹ videt̄ esse vslura et nō est: ne for̄re quis p̄gnorāntia talūt et eroneā p̄scientiā se deūt̄c̄t̄ in penā auaria sine cupido p̄partat̄ cum ipa auaria radit̄ sit omniū maloz. Pro gratia Ave maria. Radix omniū maloz ē cu

Sors
triplex

In p̄senti sermōe videndū erit (p̄dictas) de casib⁹ in quib⁹ licet̄ accipe v̄lra s̄orem qd prima facie apparet multe nūnqz esse licitum. Pro intellectu dicēdoz et coz. q̄ in p̄cedētib⁹ sermōnib⁹ dīctā sūt. Lōsiderandū est quid sit sors. Unde fm. Alexandri lom. Sors accepit duob⁹ modis. Pr̄io sumit̄ pro signo distinc̄tio no rez. sicut P̄rouer. xvij. in fine Salomō ait. Sors mitunt̄ in signum. Et Nūeri. xxiiij. Dedi vobis terrā in possessionē quā diuidēris sors. Et itez p̄phera ait in Psal. Sup yestem meam miserit̄ s̄orem. Sedo modo sors sumit̄ p̄ re iuste possessa in diuītōe vices aliquorū possessionū. Et b̄ modo Nūeri. xxiiij. vocant̄ possessiones filiorū israel s̄ores. Ex quo p̄z q̄ res iuste possessa sors merito appellat̄. vñ ver sus. Sors norat̄ euentū signat̄ quoqz sors capitele. Terrio modo et magis p̄p̄re potest dici sors q̄neitas mutuo data explicitē vel implici et. Tel sors est capitulo creditoris expressi et palliati; quia vslura esse nō potest nisi circa sor

tem in capitali rerum mutabilitū. Accipiendo q̄ s̄orem hoc modo in pteracu p̄tingit esse vslura: vel nō esse ex hoc q̄ aliquid accidit s̄ori vel est de s̄ore. Nam si aliquid accidit s̄ori vslura ē. Verbi gratia, si aliquid possedit aliquā domū v̄l fundū fructus inde ex crescētis de s̄ore est: non accedit s̄ori. Unde siqz iusto p̄recio emat aliquid q̄ rem/re ipsa portat s̄ecū s̄ore suam. Esti aliqua ex crescētis inde p̄uenit: est q̄dem d̄ s̄ore. Eodē quoq̄ modo ī locatiōe p̄tingit. Lōmo datū vero si remaneat ī sua natura non recipie ex crescētis s̄ore: sed magis in alios pteracū transit, sicut p̄z sup̄ fmōe. cxv. A. B. Et s̄ic rāl eundolucū īde habiēt s̄ie de s̄ore. p̄p̄rea ī cadie ibi vslura. in mutuo autē semp̄ ex crescētis est extra s̄ore. Proinde q̄ accidit s̄ori mini me licitū est aliquā ex crescētis ratiōt mutui acceptare. s̄i non licet accipe ratiōt s̄ore: nisi qd est de s̄ore. Ex hoc autē ortum habet q̄ in re p̄gnorāto fruct⁹ debet copūrari ī s̄orem. aliquid est in vslura. in re autē vēdīca nō sic. Qd autē tegneat homo copūrare fruct⁹ in s̄ore quādo das ta pecunia recipit rem titulo p̄gnorāt̄. clare p̄z extra de vsluris. c. i. z. ii. z. c. q̄stus. Et his p̄z q̄ in mutuo lucrū accidit s̄ore: ideo nō licet accipe ex crescētis ipsi ratiōt mutui. p̄p̄rea om̄es doctores h̄ordāt̄ in hoc q̄ ī mutuo non licet accipe v̄lra s̄orem. Et q̄ solū ī pteracu mutui veri vel ic̄r̄ptūt et nō ī alio cadit vslura. sicut sup̄ fmōe. cxv. A. B. dīctū est. Et his tēz p̄z q̄ mutuūt̄ sup̄ castris et villis et illa ī p̄gn⁹ recipit̄ces: fructusqz inde p̄cipiētes sūt veri vslurarij dūmō v̄lra s̄orem id est v̄lra mutūt̄ darum aliquid percipit̄ signāt̄ defalcatio laborib⁹ et expensis necessarij. p̄ cui studia auctūtura vel p̄seruāt̄ talūt̄ rerum ī p̄gnorāt̄. Premissis q̄bis q̄ dīcta sunt queri p̄r̄ v̄lra in aliquo casu de facto licet̄ re cipere v̄lra s̄ore. id ī verū ī aliquid casu pteracū vslurarij sit p̄cessus vel p̄missus a iure. Ad h̄ē simpliciēt̄ dicendū q̄ nō: nisi s̄ore loqm̄r̄ d̄ p̄missiō p̄mo mō dīcta sup̄ fmōe. cxvij. F. G. fm̄ quā p̄missionē ius ciuile p̄mitit vsluram. Habs̄ cīt̄ se ius ciuile v̄niformēt̄ affirmariue ad om̄es vslura casus: q̄ in om̄i casu fm̄ illas Jus cīt̄ p̄missionē: vsluram p̄mitit. Ius vero norat̄ le le diuinū atqz canoniciū se habēt̄ v̄niformēt̄ ne gatīt̄ ad om̄es vslurarij casus: q̄ in nullo Jus nālē casu aliquid de triplici modo p̄missionē. vt sup̄ f. diuinū fmōe. cxvij. dīcto: vsluram p̄mitit. nam pari ra canōicūt̄ et qua p̄hibent̄ eam ī uno casu in q̄libet p̄b̄bere dicunt̄ cum de sui natura sit mala. p̄nde pari ratiōt̄ qua eam p̄cederēt̄ in uno casu debe rent cōcedere vel p̄mittere in q̄libet alio casu. qd pat̄t̄ esse falso ut his q̄ dīcta sūt sermōne cxvij. p̄corū. Et his iuste p̄z q̄ ip̄p̄rie dici s̄oleat̄ q̄ in tali vel cali casu autē ī tali terra in tali pteracu p̄mitat̄ vslura: quia ī nullo casu h̄eūt̄ p̄missa est. Unde quādo aliquid casus ab vslura a doctōrī eximunt̄: nō est intelligēdū q̄ ī dīcto

M 3